

Styrking av kravene til praktisk-estetiske fag i grunnskolelærer-utdanningene, med et krav om minimum 30-studiepoeng i et praktisk-estetisk fag i løpet av lærerutdanningen.

Gjennom fjerningen av krav til studiepoeng i praktisk-estetiske fag i lærerutdanningen har man fått en skole der rundt 50% av lærere som underviser i disse fagene ikke har formell utdanning og kompetanse til å undervise fagene. Dette er en nedvurdering av et fagfelt som har stort potensiale til identitetsbygging, bygge samhold og klassemiljø og å bidra til å skape mestringsopplevelser og variasjon i skolen.

At elever vokser opp uten å ha hatt kvalifiserte musikk- og kunst og håndverklærere gjør at mange ikke får den opplæringen og breddeinnsikten i disse fagene som trengs for at de skal kunne finne et uttrykk som passer for dem.

Når vi ser at flere elever ikke fullfører videregående skole, skolefravær og skolevegring øker i grunnskolen, og mange mister motivasjon og troen på egne ferdigheter, vil en styrking av disse fagene i grunnskolen kunne bidra til å gi flere motivasjon og mestring i hverdagen. Der vi snakker om at økt fag-kompetanse er viktig for at lærere skal kunne lære bort matematikk og naturfag godt nok, gjelder også dette innenfor de praktisk estetiske fag. Der diskusjonene går mellom om 3-årig utdanning eller master er godt nok som grunnlag for å være faglærer i engelsk, så burde også de samme diskusjonene gått på forskjellen mellom lærere som blir satt til å undervise fag de som ikke har noen studiepoeng i, og de som minimum har 30-60 studiepoeng eller ideelt sett minst 180.

Å ha en fokusert utdanning innen praktisk-estetiske fag vil gjøre læreren mer forberedt på å kunne gi et bredt erfaringsgrunnlag for elevene i ulike deler av fagene, samtidig som den vil kunne benytte sin fagkompetanse til å også i disse fagene jobbe for dybdekunnskap og utforskning. Derfor er å styrke faglærer-utdanningene, slik at større andel av landet vil kunne få faglærere med relevant utdanning til å undervise i disse fagene, med minimum 3-årig utdanning.

Gjennom å styrke grunnskolelærerutdanningen med en obligatorisk del med praktisk-estetiske fag, vil dette gjøre grunnskolelærere, særlig i 1-7.trinn bedre egnet til å møte skolens behov for økt metodevariasjon. Gjennom å stille krav om at alle lærere skal ha minimum 30-studiepoeng i ett praktisk-estetisk fag, vil vi også styrke deres kompetanse og evne til å bruke disse fagene når de også underviser i andre fag, og dermed kunne få større praktisk variasjon inn i alle skolefag i løpet av en skoledag.

Det er ikke nødvendigvis musikkundervisningen i noen timer i uka som skal redde skolen fra å bli for teoretisk. Det er å benytte seg av musikk, drama, fysisk aktivitet og håndverksaktiviteter til å lære inn engelsk, matematikk og samfunnsfag som vil bidra til en mer praktisk, mer inkluderende skole, med økt variasjon og mestring. Her kan det å gjeninnføre et obligatorisk praktisk estetisk fag i lærerutdanninga bidra til dette. Denne utdanningen bør også rettes mot å bruke disse verktøyene i andre fag, og dermed ha en tverrfaglig-fokus.

Et annet viktig poeng er at drama og teater ikke lenger er direkte synlig i læreplanverkene. Dette er et uttrykk, som er godt egnet til å lære inn andre fag, da den kroppsliggjør, utfordrer, setter ord på og skaper engasjement i de tema man skaper. Den bygger også erfaring og mestring knyttet til å stå fremfor folk å snakke, noe som er sterkt medvirkende til at man kan delta i den private og offentlige debatten og dermed demokratiet.

Opprettelse av 3-årig utdanning i ungdomsledelse

Fritidsklubb-feltet har en 70 års lang erfaring i å samle ungdommer på åpne møteplasser og bruke mestrings- og medvirkningsbaserte arbeidsmetoder for å skape inkludering og fellesskap for alle ungdommer.

Fritidsklubbfeltet har derimot hatt en vanskelig definert kompetanse-sammensetning, da kombinasjonen mellom kulturfaglig, medvirknings, sosialt arbeid vil kunne være nødvendig for å ha en god, trygg og oppbyggende fritidsklubb.

De siste 15-20 årene har mange kommunale fritidsklubber blitt nedlagt, og feltet har tradisjonelt blitt drevet som en slags mellomting mellom kommunalt og frivillig, noe som har gjort at status og kompetansenettverkene knyttet til å bygge faglighet i fritidsklubbene har blitt lagt til interesseorganisasjoner som f.eks. Ungdom og Fritid og LNU.

Når det skal rekrutteres til å jobbe i fritidsklubber er det ofte barne- og ungdomsarbeider med fagbrev, eller ufaglærte som ofte er søkere og etterspurt. Som kommune ser vi derimot i dag at kravene for å holde en fritidsklubb åpen, der det jobbes aktivt med medvirkning, kultur og mestringsbaserte metoder i det forebyggende og helsefremmende perspektivet, er utfordrende dersom man ikke har erfaring, utdanning og interesse for dette. Feltet stiller også krav og forventninger til samarbeid med skole, andre frivillige, helsestasjon, barnevern, politi og planavdelinger ved kommuner og fylkeskommuner. Det stilles krav til prosjekt-kompetanse, økonomi og søknadsskriving for å finansiere aktiviteter som ungdommer ønsker å gjennomføre, og et sterk kompetanse innenfor medvirkning av barn og ungdommer.

Derfor oppleves det svært relevant om det opprettes en 3-årig profesjonsutdanning innen ungdomsledelse, rettet mot arbeidet i fritidsklubb som inneholder både sosialfaglig kompetanse knyttet til arbeid med både «normal-ungdom» individuelt og i grupper, sårbare og utfordrende ungdommer og samarbeid med førstelinje-hjelpetjenester, og som også har en særlig fokus på medvirkning som metode for å inkludere og styrke barne og unges reelle påvirkning i saker som omhandler dem. Det er også en stor fordel at studiet også inkluderer prosjektkompetanse.